

РЕШЕНИЕ

№ 18950

гр. София, 17.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 166 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА**

при участието на секретаря **ВЕРА С. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА АЛ. АЛЕКСИЕВА** Гражданско дело № 20231110105865 по описа за 2023 година

Предявени са от ищеца /ФИРМА/ срещу ответника **Е. К. Р.** обективно кумулативно съединени искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС и чл. 92 ЗЗД за установяване дължимост на сумата от **115,42 лева**, представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури за период от 15.04.2020 г. до 14.06.2020 г., ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането, **549,89 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски за устройство HUAWEI P30 Pro 128 GB Dual Crystal за период от 01.07.2020 г. до 31.05.2021 г., ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането, **332,28 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер *********, ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 08.09.2022 г. по ч.гр.д. № 40327/2022 г. по описа на СРС, 166 състав.

Ищецът /ФИРМА/ твърди, че между страните е сключен договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер от 10.05.2018 г., изм. и доп. с допълнително споразумение от 20.05.2019 г. и договор за лизинг от 20.05.2019 г. Сочи, че е налице неизпълнение задълженията на ответника за заплащане на дължимите суми за абонаментни такси и потребени услуги, поради което договорите били прекратени едностранно по вина на абоната и били начислени претендираните неустойки. Моли съда да уважи предявените искове и претендира присъждане на разноски.

Ответникът **Е. К. Р.** редовно уведомен, не подава отговор в срока по чл. 131 ГПК. Подаденото от длъжника **Е. К. Р.** възражение по чл. 414 ГПК в заповедното производство е бланкетно.

Софийският районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено следното от фактическа страна:

По делото е приет Договор за мобилни услуги, сключен между /ФИРМА/ / с наименование сега /ФИРМА// и Е. К. Р. от 10.05.2018 г. със срок на действие 24 месеца. Съгласно чл. 5 от същия е уговорен абонаментен план и дължимата такса в размер на 10, 99 лв. за предпочетен номер *****. В чл. 8 от договора е посочен идентификационният номер на активната СИМ карта, която ответникът е получил при сключването, даваща достъп до мобилната мрежа. В чл. 11 от договора е уговорено, че неустойка се дължи в случай на прекратяване на договора по вина или инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по процесния договор или други документи, свързани с него. В чл. 11, б. "а" е уговорен размерът на неустойката, а именно всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава размера на три абонаментни такси. С допълнително споразумение към договор за мобилни/фиксиращи услуги с мобилен номер ***** от 20.05.2019 г. е договорено от страните, че посоченият номер ще бъде ползван при стандартен месечен абонамент на стойност 44,99 лева. Съгласно раздел II, чл. 1 при подписването на настоящото споразумение, потребителят получава устройство Huawei P30Pro128GB Dual Crystal, чиято обща лизингова цена с абонаментния план е 1199,76 лева, а стандартната цена на устройството без абонамент е 1749,90 лева. Отстъпката от стандартната цена е 550,14 лева. Допълнителното споразумение се сключва за срок от 24 месеца, като влиза в сила на 20.05.2019 г. и изтича на 20.05.2021 г. Съгласно раздел IV, чл. 2 от допълнителното споразумение в случай на прекратяване на договора преди изтичане на срока, посочен по-горе по вина или инициатива на потребителя или при нарушение на задълженията му по настоящия договор или общите условия, последният дължи за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок, като максималният размер на неустойката не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти. В допълнение на неустойката по предходното дължи и възстановяване на част от ползваната стойност на отстъпките от абонаментните планове, съответстваща на оставащия срок на договора.

Приет е като част от доказателствената съвкупност договор за лизинг от 20.05.2019 г., сключен между /ФИРМА/ и Е. К. Р., по силата на който лизингополучателят се е съгласил да използва устройство при условията на договора и да заплаща месечни лизингови вноски по следния погасителен план: 23 месечни вноски по 49,99 лева всяка от тях. Неразделна част от договора са общите условия на договора за лизинг, които са приобщени към ч.гр. д. № 40327/2022 г. по описа на СРС, 166 състав. Съгласно чл. 19, б. "б" от общите условия е предвидена възможност за оператора едностранно да прекрати индивидуалния договор с потребителя при неплащане на дължими суми след изтичане на предвидения срок.

По делото са приети писмени доказателства: фактури за периода от 15.4.2020 г. до 14.07.2020 г., в които са начислени суми за плащане с получател - ответницата, за сумите от 237,92 лв., от 195,42 лева, 997,59 лева / част от която е сумата от 549,89 лева, представляващи вноски за лизинг/.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с наведените в исковата молба доводи, намира от правна страна следното:

Предявени са положителни установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 228 ЗЕС и с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ и чл. 92, ал. 1 ЗЗД.

С доклада по делото съдът е разпределил по иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, вр. чл. 228

ЗЕС и с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 342 ТЗ в тежест на ищеца е да докаже наличието на валидно възникнало облигационно правоотношение между страните по договор за предоставяне на далекосъобщителни услуги и устройство на изплащане; ищецът да е предоставил на ответника далекосъобщителни услуги, респ. устройство, съобразно уговореното в договора; цената на доставените стоки и услуги, включително на предварително уговорените абонаментни такси; страните да са уговорили валидна клауза за неустойка в случай на предсрочно прекратяване (разваляне) на договора, поради неизпълнение, която в случая на потребителски договор следва да бъде индивидуално уговорена или да не накърнява значително правата на потребителя. В тежест на ответника е да докаже, че е изпълнил задължението си по договора, поради което не са били налице основанията за неговото прекратяване, поради което не дължи и претендираната неустойка.

От представения по делото Договор за мобилни услуги, подписан от ответника, съдът намира, че страните са валидно облигационно обвързани, по което ищецът е осигурил достъп на ответника до своята мобилна мрежа и предлагани далекосъобщителни услуги. Съгласно § 1, т. 17 ДРЗЕС, "електронна съобщителна услуга" е услуга, обичайно предоставяна по възмезден начин, която изцяло или предимно включва пренос на сигнали по електронни съобщителни мрежи, включително услуги по преноса, осъществявани чрез мрежи за радиоразпръскване, без да се включват услуги, свързани със съдържанието и/или контрола върху него. Видно от приетите писмени доказателства по делото, мобилният оператор фактурира задълженията по договора за мобилни услуги ежемесечно за всеки отчетен период. В приетия по делото договор за мобилни услуги, с оглед раздел II от допълнителното споразумение към договора се установява, че мобилният оператор е предоставил на ответника устройство на лизинг на преференциална цена, като в договора за лизинг е посочена и стандартната цена на устройството без абонамент и размерът на отстъпката. Съдът приема за доказано предаване на вещта по договора за лизинг с оглед изричната уговорка по допълнителното споразумение към договора (раздел II, т.1) в частта, в която е описано, че с подписване на допълнителното споразумение е предоставено 1 бр. устройство.

Видно от представените фактури, ищецът е начислил суми за три неплатени месечни абонаментни такси за потребление в размер на 115,42 лева за периода от 15.04.2020 г. до 14.06.2020 г. С фактура от 15.07.2020 г. са начислени неплатените 11 месечни лизингови вноски в размер на 549,89 лева. Доказателствата за плащане от ответникът, който носи тежестта не е ангажирал, поради което, в приложение на доказателствената тежест, съдът приема този факт за недоказан. С оглед горното, съдът намира исковете по чл. 79, ал. 1, вр. чл. 228 ЗЕС и с правно основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД вр. чл. 345 ТЗ за изцяло основателни.

По иска с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД в тежест на ищеца е разпределено да установи наличието на облигационно правоотношение с ответника по силата на твърдените договор за мобилни услуги и договор за лизинг с посоченото съдържание, наличието на валидна клауза за неустойка в случай на предсрочно прекратяване на договорите поради виновно неизпълнение на задълженията на ответника, както и размера на уговорената неустойка. Във фактура от 15.07.2020 г. ищецът е начислил сумата 219,81 лв., представляваща съразмерна част от направената отстъпка от цената на лизингованото имущество и 112,47 лева, представляваща стойността на три месечни абонаментни такси.

В раздел IV, т. 2 от допълнителното споразумение към договор за мобилни услуги са уговорени параметрите, както за основанията за начисляване на неустойката, така и нейният размер. По делото се установи виновно неизпълнение от страна на

ответника, изразяващо се в неплащане на възникнали задължения за абонаментни такси за три отчетни периода – по аргумент от чл. 154, ал. 1 ГПК. Съгласно т. 196, б. "б" от Общите условия на оператора, последният има право едностранно да прекрати индивидуалния договор с потребителя при неплащане на дължими суми след изтичане на предвидения срок. Във фактура № от 15.07.2020 г. ищецът е начислил неустойка в размер на 112,47 лв., представляваща три месечни абонаментни такси за абонаментен план тотал 44,99 лева по допълнително споразумение, което следва да се приеме за изявление за едностранно прекратяване на договора съгласно ОУ, както и 219,81 лева – неустойка, представляваща разликата между стандартната цена на устройството и заплатената от него при предоставянето му, съответстваща на оставащия срок на договора. Уговорената неустойка, представляваща съразмерна част от направената отстъпка от цената на лизингованото имущество не е неравноправна. Когато операторът е предоставил устройството на по-ниска цена от стандартната към момента на сключване на договора, той очаква печалба за уговорения срок по договора за предоставяне на мобилни услуги. Дължимият размер на неустойката е поставен в зависимост от оставащия срок по договора, за който се изчислява частта от разликата в цената на устройството, с която е съизмерима процесната неустойка. Тази неустойка не внася значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, поради което не е неравноправна. Уговорената неустоечна клауза за неизпълнение в размер на три месечни абонаментни такси е валидна и не противоречи на критериите, съдържащи се в ТР № 1 от 15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС. Предвиден е краен предел на задължението за неустойка и размер, който е определен при сключване на договора, с което съдът приема, че неустоечната клауза не излиза извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционни функции. С оглед горното, съдът намира иска по чл. 92 ЗЗД за изцяло основателен по основание и размер.

По разностките:

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ищецът. Последният е поискал присъждането им, представен е списък по чл. 80 ГПК. Представени са доказателства за направата на разноски в исковото производство в размер на 25 лв. за д.т., за адвокатско възнаграждение в размер на 480 лв. и в заповедното производство в размер на 25 лв. за д.т. и 180 лв. за адвокатско възнаграждение. Общият размер на направените разноски от ищеца, които следва да му се присъдят е 710лв.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявените обективно кумулативно съединени искове по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 228 ЗЕС и чл. 92 ЗЗД, че Е. К. Р., ЕГН: ***** дължи на /ФИРМА/, ЕИК ***** сумата от **115,42 лева**, представляваща незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури за период от 15.04.2020 г. до 14.06.2020 г., ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането, сумата в размер на **549,89 лева**, представляваща незаплатени лизингови вноски за устройство HUAWEI P30 Pro 128 GB Dual Crystal за период от 01.07.2020 г. до 31.05.2021 г., ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането, сумата в размер на **332,28 лева**, представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент за мобилен номер *****, ведно със законна лихва за период от 26.07.2022 г.

до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 08.09.2022 г. по ч.гр.д. № 40327/2022 г. по описа на СРС, 166 състав

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Е. К. Р., ЕГН: *****, да заплати на /ФИРМА/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление /АДРЕС/, разноси в общ размер на **710 лв.** за исково и заповедно производство.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на страните пред Софийски градски съд с въззивна жалба.

Съдия при Софийски районен съд: _____